

ת"פ 31767/03/18 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד אנסטסיה רוזנגרט

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 31767-03-18 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ'
רוזנגרט

בפני בעניין: כבוד השופטת אושרית הובר היימן
המאשימה: פרקליטות מחוז מרכז - פלילי
נגד: אנסטסיה רוזנגרט
הנאשמת: אנסטסיה רוזנגרט

גזר דין

א. כתב האישום ורקע :

1. הנאשמת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. כמפורט בהכרעת הדין, ביום 11.03.18 בשעה 23:10 לערך, עוכבה הנאשמת אל תחנת המשטרה ברחובות, לאחר שהייתה מעורבת בתאונת דרכים.

במועד הרלוונטי לכתב האישום, שירתה השוטרת רס"ר מנשורי בר (להלן: "השוטרת") בתחנת רחובות והייתה באותה עת בהריון.

בשלב מסוים, ביקשה הנאשמת להתפנות לשירותים, השוטרת ליוותה את הנאשמת לשירותים ולאחר מכן החזירה אותה לתא המעוכבים. לאחר חזרתה של הנאשמת לתא, החלה הנאשמת לצרוח והשוטרת הודיעה לנאשמת כי במידה ולא תפסיק היא תיעצר.

לאחר שלא חדלה הנאשמת לצרוח ולירוק, נכנסה השוטרת לתא לצורך ביצוע המעצר והנאשמת החלה להכות את השוטרת באמצעות ידיה ורגליה באזור הפנים והבטן.

הנאשמת לא חדלה ממעשיה גם לאחר שהשוטרת אמרה לה כי היא בהריון ואף אמרה לשוטרת "על הזין שלי ההיריון שלך". במעשים אלו נקבע כי הנאשמת תקפה את השוטרת, כאשר התקיפה הייתה קשורה למילוי תפקידה כחוק.

ב. הראיות לעונש:

3. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה תצהיר נפגעת העבירה, השוטר בר מנשורי (במ/1), שאף העידה במסגרת הליך הראיות. בעדותה ובתצהיר שהוגש, תיארה השוטר מנשורי את תחושותיה הקשות, באירוע ובעקבותיו, ואת השלכות האירוע על נפשה ועל התנהלותה המקצועית. אציין, כי המתלוננת מייחסת את אבדן העובר שהיה בבטנה בעת האירוע, למעשיה של הנאשמת, אך ראוי להדגיש, כי עניין זה לא יוחס לנאשמת במסגרת כתב האישום, לא הוכח והנאשמת לא הועמדה כלל לדין בגינו.

ג. טיעונים לעונש:

טיעוני המאשימה:

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת - הגנה על גופם ובטחונם של שוטרים וכן הגנה על מוסדות אכיפת החוק, שלטון החוק ויכולתן של רשויות אכיפת החוק לבצע עבודתם כראוי ללא חשש ממורא. מידת הפגיעה היא גבוהה שכן הנאשמת תקפה את השוטר בתחנת המשטרה בעת שהיתה מעוכבת. האלימות היתה מתמשכת ומשמעותית וזו לא חדלה ממעשיה אף שהמתלוננת ביקשה שתחדול בין היתר משום שהייתה הרה באותה עת. בתגובה השיבה לה הנאשמת "על הזין שלי ההריון שלך" והמשיכה במעשה התקיפה. האירוע הסתיים לאחר שהמתלוננת הצליחה לנעול את הנאשמת בתא ולהזעיק עזרה.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשמת נעדרת עבר פלילי ויחד עם זאת היא לא לקחה אחריות על מעשיה וניהלה את התיק. הנאשמת לא עברה הליך שיקומי והתיק נוהל זמן רב מחמת בקשות דחייה שהגישה. המאשימה עתרה למקם את עונשה של הנאשמת בחלקו התחתון של המתחם ולהטיל עליה 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלוננת.

טיעוני הנאשמת:

5. ב"כ הנאשמת התייחס לנסיבות כליאתה של הנאשמת - מדובר באירוע שהחל כתאונת דרכים שהנאשמת היתה בגילופין. לא היה חוקר שיתפנה לחקור את הנאשמת באותה העת והיא הוחזקה בתא מעצר. בסוף היא נחקרה רק כעבור 4 - 5 שעות לאחר שהגיעה ועיקר החקירה היה בגין אירוע התקיפה ולא התאונה. לטענתה לאחר שבקשתה לגשת לשירותים לא נענתה, היא ניסתה לפלס לעצמה את הדרך כדי להקיא לאחר ששתתה לשוכרה, מה שגרר את העימות עם השוטר.

אשר למתחם העונש ההולם ציין ב"כ הנאשמת כי תיקים כגון זה מסתיימים בהסדר מותנה ובנסיבות אלה עתר לקבוע מתחם עונש שמתחיל בענישה צופה פני עתיד. נטען, כי יש למקם את עונשה של הנאשמת בחלקו התחתון של המתחם וזאת בשים לב לכך שהיא נעדרת עבר פלילי וגם לאחריו לא הייתה לה הסתבכות נוספת בפלילים, ולכן מדובר למעשה באירוע חד פעמי שאינו מאפיין את הנאשמת. ביחס

לנסיבותיה של הנאשמת נמסר כי היא מתגוררת בגפה, עובדת כקופאית בסופר ומשתכרת שכר מינימום. לטענת ההגנה, עבודות שירות יפגעו במקור פרנסתה היחיד ובנסיבות אלה עתר בה כוחה שלא להחמיר עם הנאשמת ולקבוע ענישה צופה פני עתיד בלבד. אשר לרכיבים כספיים עתר ב"כ הנאשמת לקבוע ענישה מתונה נוכח מצבה הכלכלי המכביד.

הנאשמת בדברה האחרון:

6. הנאשמת ביקשה שלא להוסיף דבר.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

7. עפ"י חוות דעת הממונה על עבודות שירות, נמצאה הנאשמת כשירה לריצוי העונש בדרך זו.

ד. דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. קביעתו של מתחם הענישה תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

9. במקרה דנן הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשי הנאשמת הוא הגנה על חופש הפעולה של עובדי הציבור במסגרת מילוי תפקידם וכנגזר מכך פגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון כמו גם פגיעה על שלמות גופו של אדם, שלוות נפשו, בטחונו וחירות הפרט.

10. יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת ברק ארז בע"פ 4565/13 חאלד נ' מדינת ישראל (4.11.13) (פסקה 9):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל פ"ד כו (2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.08); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (11.7.11)). עובדי הציבורי "חשופים בצריח". כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות

עמוד 3

שעניין לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו".

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון כי מדובר באירוע מתגלגל שהחל בעיכובה של הנאשמת בתחנת המשטרה לאחר מעורבות בתאונת דרכים בעת שהיתה תחת השפעת אלכוהול. לאחר שחזרה לתא המעוכבים מהשירותים, החלה הנאשמת לצרוח. השוטרת/ המתלוננת הודיעה לנאשמת שאם לא תפסיק היא תיעצר ולאחר שהנאשמת לא הפסיקה לצרוח ולירוק נכנסה השוטרת על מנת לעצרה אלא שאז החלה הנאשמת להכות את השוטרת באמצעות ידיה ורגליה באזור הפנים והבטן. הנאשמת לא חדלה ממעשיה, גם לאחר שהשוטרת אמרה לה כי היא בהריון ואף אמרה לשוטרת "על הזין שלי ההריון שלך". יש לשקול גם את העובדה, כי עסקין באירוע ספונטני, לא מתוכנן, לא מתוכנן, שבוצע ללא שימוש בחפץ כלשהו.

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת:

13. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של תקיפת שוטרה הפרעה לשוטרה בשעת מילוי תפקידו- נעבין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית, לבין מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות (ר' למשל: עפ"ג (י-ם) 10263-09-17 **ברוכים נ' מדינת ישראל** (18.03.18); עפ"ג (י-ם) 62321-03-17 **כהן נ' מדינת ישראל** (29.10.17); עפ"ג (ב"ש) 5091-04-15 **יבגני נ' מדינת ישראל** (10.09.15); עפ"ג (מרכז) 48570-05-15 **ג'קסון נ' מדינת ישראל** (02.08.15); ע"פ (מרכז) 35418-10-13 **מישיב נ' מדינת ישראל** (27.05.14); עפ"ג (י-ם) 56621-11-13 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (06.01.14); ת"פ (ראשל"צ) 30254-08-11 **מדינת ישראל נ' מרחבי** (27.03.14); ת"פ (ק"ש) 31364-11-15 **תביעות צפת נ' דוד שמעון חמו** (17.7.2017); ת"פ (רחובות) **11311-01-18 מדינת ישראל נ' נהרי** (04.12.22) והערעור עליו עפ"ג (מרכז) **44262-01-23 נהרי נ' מדינת ישראל** (22.05.23)

14. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים, ולא מצאתי כי יש בהם בכדי לשנות מסקנתי ביחס למתחם העונש ההולם.

15. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשעה הנאשמת הוא ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

16. על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולה (סעיף 40 לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40 לחוק העונשין).

17. במקרה דנן, לא מצאתי טעם לחרוג לקולא או לחומרא ממתחם העונש אותו קבעתי לעיל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.5.2009).

19. כעולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, הנאשמת כבת 43, ילידת רוסיה, עלתה לישראל בגיל 27, רווקה ללא ילדים. השלימה מערכת חינוך פורמאלית בארץ מולדתה ובהמשך השלימה תואר שני בביוכימיה. עד לא מזמן התגוררה בעיר אילת, שם עבדה כקופאית בסופר. לאחרונה, עברה להתגורר במרכז הארץ. לפני כן, עבדה 7 שנים בחברת ביוטק כעובדת מעבדה בפארק המדע ברחובות.

20. הנאשמת נעדרת עבר פלילי ומדובר אפוא באירוע אשר אינו מאפיין את אורחותיה. הנאשמת לא הייתה בהליך שיקומי.

21. הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות. עובדה זו אינה נזקפת לחובתה של הנאשמת, אך היא אינה זכאית לאותה הקלה הניתנת לנאשמים הבוחרים להודות וליטול אחריות על מעשיהם. לו הייתה עושה כאמור הנאשמת, הייתה חוסכת את עדות המתלוננת, שהייתה קשה עבורה, וכן את זמנם של יתר העדים וזמן שיפוטי. כמו כן, הנאשמת, בשום שלב, לא נטלה אחריות על מעשיה ולא הביעה כל אמפתיה כלפי המתלוננת. למעשה, נדמה כי הנאשמת אינה רואה את הפסול שמעשיה, ועובדה זו מגבירה את החשש מהישנות ביצוע העבירות ואת הצורך להרתיע את הנאשמת מכך.

22. לאחר שנתתי דעתי למכלול שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה, שיקול הרתעת היחיד והרבים ואת כלל השיקולים לקולא ולחומרא תוך איזון ביניהם, אני מוצאת כי יש להטיל על הנאשמת עונש בחלקו האמצעי של המתחם אותו קבעתי, בענישה ממשית בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית, ואין להסתפק בענישה הצופה פני עתיד.

23. באשר לשאלת הפיצוי למתלוננת, עתרה ב"כ המאשימה כי יוטל על הנאשמת לשלם פיצוי בסכום משמעותי לשוטרת מישורי, בעוד שב"כ הנאשמת עתר שלא להכביד ברכיב זה, בשל מצבה הכלכלי של הנאשמת.

24. יוער, כי לא הובאו לפניי תימוכין למצבה הכלכלי של הנאשמת וכמו כן, כפי שנקבע ב - רע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011), הרי קביעת הפיצוי אינה קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך.

25. בקביעת רכיב הפיצוי, שקלתי את סערת הנפש, את הכאב והעלבון שנגרמו למתלוננת, כפי שעלו מעדותה לפניי ומתצהירה.

ה. סוף דבר:

26. אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 05.07.23, שהוגשה לתיק בית המשפט.

יובהר לנאשמת, כי ככל שלא תעמוד בתנאי ההעסקה הקפדניים ולא תפעל בהתאם להנחיות הממונה על עבודות שירות יכול ותרצה יתרת עונשה בכליאה ממשית מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשמת לא תבצע כל עבירת אלימות, למשך שנתיים מהיום.

ג. פיצוי למתלוננת, ע.ת 1, ע"ס 2,500 ₪, שישולם ב 8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 15.09.23 והיתרה בכל 15 לחודש לאחר מכן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

